



Bericht van de VN geeft Israël  
gelijk Pagina 11



Je reinste bedrog  
Pagina 21

# ISRAEL

NIEUWS UIT

Nr. 5 - Mei 2007



בית שלום  
[www.beth-shalom.nl](http://www.beth-shalom.nl)

## ■ EEN MESSIAANS PANORAMA VANUIT JERUZALEM

# De eerste tijdschriften van de Messiaans-Joodse beweging in Israel – een historische terugblik (deel 2)

«Sta op, word verlicht, want uw licht komt...» (Jes. 60:1).

DR. GERSHON NEREL – DEEL 10

In het jaar 1960 verschenen in de maanden januari en juli in Jeruzalem twee van de eerste Hebreeuwse uitgaven van het tijdschrift «HaLapid – Biton HaKehila HaMeshihit HaIsraelit» (De Fackel – orgaan van de Messiaanse genootschappen in Israel). De initiators en de uitgevers waren drie mannen en wel Rabbi Ze'ev Shlomo Kofsman, rabbi Moshe Immanuel ben-Meir en rabbi Yehiel Goldin en een vrouw, Rina Price genaamd. Vandaag is alleen Rina nog in leven. Zij behoort tot de door Emma Berger in Zichron-Ya'kov gestichte gemeente «Beit El». De beide laatste uitgaven van het tijdschrift werden in augustus 1961 en in april 1962 gepubliceerd.

In die jaren was de «Messiaanse vergadering in Israel» een autonome organisatie, die in 1957 onder de naam «Kehilat Yerushalayim» (Jeruzalem-gemeente) gesticht was. De formele erkenning door de staat Israel kreeg ze ongeveer een jaar later, toen zij in de krant «Davar» bekendgemaakt werd. Destijds waren Ze'ev Kofsman en zijn vrouw Yvette, Hava Kronhaus, Rina Price en Rahel Greenberg de sleutelpersonen van deze vereniging. De voornaamste taak van de Kofmans was, de Messiaanse vergadering tot een geestelijk centrum voor alle Messiaanse Joden in het land Israel te maken zowel voor diegenen, die in het land geboren waren alsmede voor hen, die uit alle delen van de wereld daarheen terugkeerden.

De naam van het tijdschrift «HaLapid» (De Fackel) is afgeleid uit Jesaja 62:1: «Om Sions wil zal ik niet zwijgen en om Jeruzalems wil zal ik niet rusten, totdat zijn heil opgaat als een lichtglans en zijn verlossing als een brandende fakkelt».

Onder het opschrift van het tijdschrift stond deze zin: «De Messiaanse vergadering in Israel symboliseert

de herbeleving van de historische Messiaanse gemeente in haar oorspronkelijke vorm». In de verklaring van deze ondertitel werd vermeld, dat de moderne Messiaanse Gemeente in Israel de directe en natuurlijk voortzetting van de eerste en ook oudste, door Joodse gelovigen in de eerste eeuw na Chr. in Jeruzalem gestichte Messiaanse gemeente is. *Ter verduidelijking diende de volgende vergelijking:* Zoals het Joodse volk in het huidige Israel een directe en natuurlijke voorzetting is van het oude Joodse volk, dat 2000 jaar geleden in dit land leefde, is destijds en ook vandaag de Messiaanse gemeente in Israel een onafscheidelijk deel van het volk, of anders uitgedrukt: «Het Joodse volk is begonnen, zijn nationale leven op de oude, ontwijde puinhopen weer op te richten. Dit feit is ook op het geestelijk leven toepasbaar. Daarom is de Messiaanse vergadering er mee begonnen, haar geestelijke woning in haar vernieuwde land weer op te bouwen».

In verband met de terugkeer naar Sion, benadrukte Kofsman: «Net zoals de Joden niet als immigranten of bezetters van het land in dit land terugkeren, maar om de erfenis van hun vaders weer in bezit te nemen, zo komen ook wij als Messiaanse vergadering in Israel niet als bekeerlingen (proselieten), maar als de verlost, die tot hun geestelijke erfenis terugkeren». Kofsman vertegenwoordigt de opvatting, dat de «kehila» (vergadering) in het leven geroepen werd, om alle Messiaanse Joden als geestelijk vaderland te dienen, opdat deze niet meer (in geestelijke zin) van de ene plaats naar de andere moeten trekken. Daarom zou de *Organisatie van de Messiaanse vergadering in Israel* een kader en een aantrekkingspunt vormen voor alle Joodse discipelen van Yeshua in het land Israel, die nog steeds in veel

traditionele kerken en gemeenten verstrooid waren.

De chef-redacteur van de beide laatste (van de in totaal vier) uitgaven van het magazine «HaLapid» was Moshe Ben-Meir uit Haifa. Hij publiceerde daarin onder andere artikelen als «Twee brieven aan het Rabbinat in Jeruzalem», «Een serie over de Naam van de Messias, de Koning» en «Geen bekeerde Jood, maar een verlorene Jood». In het tijdschrift werd ook bekend gemaakt, dat de diensten van Messiaanse Joden op elke sabbat om 10.00 uur 's morgens plaatsvonden, «met gebed en prediking, in het gebouw van de YMCA, ruimte 110 in Jeruzalem en in Haifa in de HaGefen str. 40 op de begane grond».

In de drie jaar van haar bestaan (1960-1962) werd het tijdschrift «HaLapid» gratis verdeeld. Daarna werd de publicatie stopgezet, vooral vanwege meningsverschillen van de medewerkers, van wie de verschillende denkrichtingen bij de uitlegging van de Bijbel, tenslotte tot een definitieve scheiding voerden. In de tweede helft van de jaren 1960 bevonden de uitgevers van het tijdschrift zich op verschillende plaatsen en zij hadden ook verschillende posities. Velen van hen kregen theologische of ook materiële hulp van vrienden buiten Israel. Pas tegen het jaar 1969 vonden enige, waaronder de families van Ze'ev Kofsman, Victor Smadja en Haim Fastman, elkaar weer. Zij ontmoetten elkaar in Jeruzalem voor diensten in de Profetenstraat. Moshe Ben-Meir verdiende verder als postbode in Haifa zijn levensonderhoud en hield in het buitenland, vooral in Scandinavië, voordrachten over de *Messiaanse Beweging*. Tegelijkertijd werkte hij zelfstandig aan een ander Messiaans tijdschrift. Daarover zult u in het volgende nummer meer ervaren. ■